

2. juni 2002.

Udtalelse efter folkeafstemningen om EU's forsvarsforbehold 1. juni 2002

Selv om forsvarsforbeholdet nu ophæves, er der stadig langt mere sikkerhed i humanitær bistand og fredelig konfliktløsning end i militær oprustning.

Afskaffelsen af forsvarsforbeholdet og Danmarks fremtidige deltagelse i EU's fremtidige militære samarbejde handler i hovedsagen om Unionens militæroperationer i udlandet og betyder intet for Danmarks forsvar eller Europæisk "fælles forsvar" i den almindelige forstand.

EU's "Fælles Sikkerheds- og Forsvarspolitik" spiller ikke nogen særlig rolle i medlemslandenes nationale forsvarsstrategier. Afskaffelse af forbeholdet betyder at Danmark får pligt til at finansiere – samt muligheden for at tilslutte sig – militæroperationer i udlandet.

Vi mener, at disse ofte iværksættes af magtpolitiske og med rå interesserevaretagelse rundtomkring i verden. På trods af udtalte ædle motiver om at skabe stabilitet, og udfolde dyder, er det de stærkeste og tidligere kolonimagter i EU, der udstikker kursen.

De har derfor lokalt været opfattet i forlængelse af tidligere europæiske kolonipolitik, uden den fornødne indsigt i og respekt for lokale forhold og har medvirket til at destabilisere lande, forstærke modstandsbevægelser og øge flygtningestrømme.

Vi mener mange af EU-missionerne har været fiaskoer, der slæber et blodigt spor af overgreb, ulykker og skandaler efter sig og at et EU, der opsøger "strategisk autonomi" og vil være global ordenshåndhæver, først og fremmest må undersøge de overgreb der begået under EU-flag, og gøre noget for at imødegå dem.

Det forekommer os urealistisk, at Danmark, der tidligere har bidraget til den slags operationer i andre regi, i fremtiden vil nedlægge veto over for operationer som Frankrig, Tyskland og Italien ønsker at iværksætte.

Danmark har tidligere vist vilje til at deltage i den slags interventionspolitiske rammer, såsom NATO og det fransk-anførte E12. Vi frygter derfor at et flertal i Folketinget også vil støtte "aktivistiske" bidrag i EU-regi for at opnå samme anseelse som Danmark fået det inden for det atlantiske militærsamarbejde.

Derfor støtter vi et forslag om at danske soldater og udstyr sendes ud i aktivistiske bidrag med 2/3 dels flertal i Folketinget

Problemerne i mange af de Afrikanske lande, hvor EU-styrker er aktive træner sikkerhedssektoren, mangler "good governance" der kan gøre noget ved arbejdsløshed, ulighed, skattely, kriminalitet og korruption. De problemer løser man ikke med militære midler.

Politikere har f.eks. varslet, at når forsvarsforbeholdet var væk skal Danmark deltage i EU's sømilitære piratbekæmpelse ud for Somalia. Problemet med pirater i Somalia skyldes imidlertid, at de somaliske fiskere ikke længere kan leve af at fange fisk. Fiskene fanges og koralrevne ødelægges af store trawlere fra EU og Japan.

Det ville derfor være mere effektivt, hvis Danmark lagde pres på EU for at stoppe trawlernes rovfiskeri og for at sikre somaliernes ret til naturressourcerne i havet ud for Somalia. At sætte militæret ind er dyrt og bidrager kun til at fastholde Somalia i fattigdom og postkolonial udplyndring.

Vi opfordrer til at Danmark alene og via EU intensiverer den humanitært bistand, der kan være med til at ændre levevilkår og skabe stabilitet i regionen. Vi opfordrer samtidig til at Danmark i samarbejde med EU at støtte FN's bestræbelser konflikt nedtrapning, fredelig konfliktløsning, fredsskabende og -bevarende indsatser også i de Afrikanske lande.